

יר חדש

גודל המרחק הפיסי והתבדלים ברקע, ומעיסוק ובהבנת הנושא, כן רב הגיוון בעבודות המוצגות.

האדריכל המפורסם ריצ'רד מאייר לא יכול היה להשתחרר מתיקצונו, והשתמש בצורות השאלות מעולם הארכיטקטורה.

ניל דיפריאנס, כיאה למעצב תע-שייתי, עיצב מחזיקי-נרות מודולאריים בעלי קו נקי וצורה פשוטה שקל לייצרם מחומרים שונים, ואפשר להשתמש בהם כבודד, כזוג או בקבוצה.

ליאון ליאנוני מניו-יורק ראה את הזכוכית כחומר מתאים, את נרות השבת הוא עיצב מקבוצות של זכוכית מורנו בצבעים שונים שניתן להסידן ולהרכיבן מחדש. רעיון זה מאפשר לבעלי הבית לשנות את צב-עי הכלי בהתאם לרצונם.

אמנים וסטודנטים מבית-הספר בצלאל עיצבה
ן ישראל בירושלים, כלים מודרניים לנרות •
אומרים יפהפיים מחומרים חדישים • אפילו אם
ם יחדור לשוק ויימכר לקהל הרחב - זו תהיה
הצלחה, אומרים במוזיאון

צילם: נחום סלפק

השתקפות במתכת

כיצד מתמודד האמן עם אתגר כזה העומד בפניו? מספר על כך משה אופיר, צורף ומעצב מירושל-לים: בניגוד לזלק גדול מהאומנים שהשתתפו, לא היה הנושא חדש עבורם. אופיר עיצב גם בעבר תשי-מישי קדושה, התערוכה הייתה עבר רד סיכום של תהליך שנחל לפני כמה שנים, ההתפתחות בשטח עיצוב חפ-צי הקדוש נראתה לו איטית, מה ש-נתשב כמודרני, היה מושפע מהעי-צוב הסקנדינבי או הבאדואיס, שהם כבר מיושנים. הוא חשב על המת-רחש באמנות והגיע למסקנה שה-מאפיין את הורמים החדשים - הי-פוסט-מודרניזם וקבוצת "ממפיס", הם האקספרסיביות והתופש של ה-צבע.

הוא חשב על מתכת צבעונית כי-חומר מתאים, אבל לשום חומר מה-חומרים המקובלים בשוק לא היה ה-צבעים הטבעיים של החומר, משום כך החליט להשתמש בטיטניום - מתכת שהתפתחה בעיקבות תעשיית התחיל. החומר קשה לעיבוד שכן אינו ניתן להלחמה, אבל בעזרת תהליכים כימיים הוא מגיע לצבעוניות ללא צביעה.

אופיר עיצב את הכלי כמו נר עם מיכל לשמן, ולמעלה עלים של סיר-יניום. הלהבה משתקפת במתכת ומדגישה את הצבעוניות שלה.

האם תהיה התערוכה באמת פרי-צתהדרך בעיצוב תשמישי-קדושה, כי-עיצוב מודרני המתאים לרוח התקו-פה? אם בעיקבות התערוכה יהיה אפילו דגם אחד שניתן יהיה לייצרם בייצור המוני, ובמחיר שונה לכל

